

Arrest

nr. 70 664 van 25 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Vorselaar, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Vorselaar van 7 juli 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 augustus 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat J. VAN KELST verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, en van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan

(T.I.),

(...)

van Surinaamse nationaliteit, het bevel gegeven om 19 juli 2011

(datum aanduiden) het grondgebied van België te verlet evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland (1), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (2).

REDEN VAN DE BESLISSING : (3)

□ artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet en artikel 21 van het koninklijk besluit: verblijf in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de wet vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig inreisvisum of verblijfsdocument voor de Schengenlanden (ontbrekend document aanduiden)

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij (zij) gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. In een eerste middel werpt verzoekster de schending op van artikel 7, eerste lid, 1° en artikel 40bis, §1,2° van de vreemdelingenwet. Verzoekster licht haar eerste middel als volgt toe: “Aangezien de bestreden beslissing werd gemotiveerd als volgt: “REDEN VAN DE BESLISSING: artikel 7, eerste lid, 1°, van de wet en artikel 21 van het koninklijk besluit: verblijf in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de wet vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig inreisvisum of verblijfsdocument voor de Schengenlanden (ontbrekend document aanduiden)”. Terwijl evenwel mijn cliënte heeft kenbaar gemaakt aan de gemeente Vorselaar dat zij zich in het Rijk komt vestigen met een Belgische onderdaan, de heer (J.S.) met wie zij samenwoont te Vorselaar, (...); Dat zij zich bij de gemeente Vorselaar heeft aangeboden met het oog op vestiging in het Rijk met haar partner overeenkomstig art. 40bis, §2, 2° Vw.; Dat de verwerende partij behoorde de aanvraag van verzoekster te registreren en over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken ter beoordeling; Dat zij evenwel een aankomstverklaring heeft afgeleverd welke na 4 dagen, in het bijzonder 1 werkdag, werd ingetrokken om reden dat de gemeente oordeelde dat de aankomstverklaring als onbestaande dient beschouwd te worden; De gemeente meent zelf te kunnen oordelen dat mijn verzoekster niet over de vereiste binnenkomstdocumenten beschikt waardoor haar geen document kon afgeleverd worden; Dat evenwel mijn verzoekster vanuit precair verblijf een aanvraag, tot gezinshereniging kan indienen bij de gemeente en het aan de gemeente is de aanvraag van mijn verzoekster correct te behandelen; Dat mijn verzoekster, indien zij zich aanbiedt bij de gemeente om zich in België te vestigen samen met haar partner, mag verwachten dat haar de juiste documenten worden overhandigd en dat haar aanvraag door de gemeente wordt geregistreerd en de verwerende partij de aanvraag overmaakt aan de Dienst Vreemdelingenzaken voor de beoordeling ten gronde; Dat de verwerende partij in casu kennelijk een aanvraag tot gezinshereniging heeft geweigerd, slechts een aankomstverklaring heeft afgeleverd om navolgend de aankomstverklaring opnieuw in te trekken als zou mijn verzoekster niet over de vereiste binnenkomstdocumenten beschikken; Dat de schending van art. 7 en art. 40bis Vw. manifest is en, indien mijn verzoekster niet zou voldoen aan de voorwaarden tot gezinshereniging, de beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken behoorde te worden genomen en door de gemeente diende te worden genotificeerd en niet door de gemeente kan worden genomen; Dat het middel gegrond is.”

2.1.2. De betreden steunt op artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, bevel geven het grondgebied vóór een bepaalde datum te verlaten:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;”

Verzoekster betwist het motief van de bestreden beslissing niet.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster reeds bij het verlaten van Nederland niet meer over een geldige verblijfstitel beschikte. In een brief van 28 juni 2011 laat de Nederlandse gemeente Tilburg, vorige verblijfplaats van verzoekster, immers weten dat zij op 28 juni 2011 geëmigreerd is naar België en zodoende niet meer ingeschreven is in Tilburg. De gemeente vermeldt uitdrukkelijk dat verzoekster *'geen geldige verblijfstitel bezit'*.

Verzoekster voert de schending aan van artikel 40bis, §1, 2° van de vreemdelingenwet dat bepaalt:

"§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten."

Verzoekster wenste een procedure gezinshereniging op te starten. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster en haar partner niet getrouwd zijn, noch dat zij een geregistreerd partnerschap hebben aangegaan. Een feitelijke relatie kan niet als basis dienen om beroep te doen op de procedure vervat in artikel 40bis van de vreemdelingenwet. Aangezien verzoekster niet valt onder toepassing van 40bis, §1, 2° van de vreemdelingenwet diende de gemeente Vorselaar het dossier niet door te sturen naar de dienst vreemdelingenzaken.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. In een tweede middel werpt verzoekster 'machtsoverschrijding' en 'afwending van macht' op. Verzoekster licht haar tweede en laatste middel als volgt toe: *" Aangezien bij de intrekking van de aankomstverklaring aan verzoekster documenten ter hand werden gesteld betreffende het uitdoofbeleid van de gemeente Vorselaar betreffende het weekendhuis waar haar partner verblijft; Ook in de toelichting die door de verwerende partij wordt verschaft bij schrijven dd. 20 juli 2011 wordt verwezen naar de gebeurlijke inschrijving van verzoekster in de kennelijk onvergunde woning die door de heer SELS wordt gehuurd; Dat de gemeente kennelijk haar beleid inzake ruimtelijke ordening organiseert aan de hand van de Vreemdelingenwet; Dat uiteraard een verzoek tot inschrijving dient te worden beoordeeld volgens de criteria bepaald in de vreemdelingenwetgeving en geenszins kan worden beoordeeld volgens de noodwendigheden van het gemeentelijke beleid inzake ruimtelijke ordening; Een gebeurlijk probleem van ruimtelijke ordening kan zich stellen nadat het dossier van verzoekster inhoudelijk wordt beoordeeld doch het gemeentelijk beleid kan geenszins het verblijfsstatuut van verzoekster determineren; In casu meent de verwerende partij dat verblijfsrecht moet worden geweigerd omdat verzoekster zich toch niet zou kunnen vestigen op het adres van haar partner omdat de gemeente om redenen van ruimtelijke ordening geen nieuwe inschrijvingen zou toelaten; Dat de machtsafwending, minstens machtsoverschrijding manifest is daar waar uiteraard de gemeente de inschrijving van verzoekster niet eigengereid kan weigeren, zeker niet ter benaarding van haar beleid inzake ruimtelijke ordening; Dat verzoekende partij hierbij wenst te doen gelden dat het uitdoofbeleid gehanteerd door de gemeente Vorselaar haaks staat op het grondrecht inzake eerbiediging van gezinsleven, ondermeer gewaarborgd door art. 8 EVRM; Dat mijn verzoekster het recht heeft om samen te wonen met haar gezin en het beleid inzake ruimtelijke ordening van de gemeente Vorselaar hierop geen uitzondering kan betekenen; Dat verzoekster tenslotte doet gelden dat het niet aan de gemeente Vorselaar is het aanvraagdossier van verzoekster te beoordelen doch wel de Dienst Vreemdelingenzaken zodat ook wat dit betreft de machtsoverschrijding manifest is; Dat ook het tweede middel gegrond is."*

2.2.2. Er is machtsoverschrijding wanneer een bestuursorgaan een beslissing neemt waarvoor het niet bevoegd is. Machtsafwending manifesteert zich wanneer een bestuursorgaan de bevoegdheid die het heeft om een bepaald oogmerk te bereiken, aanwendt om een ander doel te bereiken.

Het komt de Dienst Vreemdelingenzaken toe om een aanvraag tot gezinshereniging volgens artikel 40bis van de vreemdelingenwet ten gronde te beoordelen. Uit het voorgaande en uit het administratief dossier blijkt evenwel dat verzoekster en haar partner niet onder de toepassing van artikel 40bis van de vreemdelingenwet vallen, zij zijn immers niet gehuwd noch wettelijk samenwonend.

De gemeente heeft vastgesteld dat verzoekster zich illegaal in het Rijk bevindt. Zij beschikt niet over een geldige inreisvisum noch over een geldige verblijfstitel in de Schengenzone. Het bestuur heeft enkel en alleen om die precieze reden aan verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. De bewering van verzoekster als zou het ruimtelijk orderingsbeleid van de gemeente Vorselaar als middel

gebruikt worden om verzoekster te weren, houdt geen steek, gelet op de vaststellingen in de motivering van de bestreden beslissing.

Het tweede middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC